

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Diogenis et Tollucis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

rupiditatibus ac rerum externarum desiderio mentem auocemus, & ad illud respiciamus, quod poeta dixit:

Puluis & umbra sumus: quodque post hanc vitam neque opes, neque potentia, neque vlla alia fortunæ defunctos sequentur aut iuuabunt.

Operæ precium facturū me spero, si huc adscripsero incerti Autoris Græcū Epigramma, ab hoc argumento non alienum: cuius versionem ex Aufonio subiiciemus.

Ελθὼν εἰς αἰδῶν, ὅτε δὲ σὸφὸν λῦσας γῆρας
 Διογενὸς ὁ κύνων κροίσον ἰδὼν ἐπέειπε.
 Καὶ εἰσάσας ὁ γέροντι τὴν περὶ βίον ἐγγυὸς ἀνείπε
 τὸ πολὺν ἐν ποικίλῃ χροιάῳ ἀφρονεῖν.
 Εἶπεν, ἔργα κὲν νῦν πολλὰν τόπον ἔοσα γὰρ εἶχον
 πάντα φέρω σὺν ἐμοὶ κροίσος. Ζῆλε' ἔδδ' ἐγγυὸς.

Aufonius:

Effigiem rex Cræse tuam diuissime regum
 Vidit apud manes Diogenes Cynicus.
 Constitit rēque procul solito maiore cachinno
 Concussus, dixit: quod tibi diuinitæ
 Nunc profunt, regum rex ὁ diuissime dūm sis
 Sicut ego solus, me quoque pauperior.
 Nam quæcumque habui tecum fero, cūm nihil ipse
 Ex tantis, tecum Cræse feras, opibus.

Diogenes in hisce dialogis, discretia maxime in eos facit, qui supra mortalitatem suam efferi cupiuerunt.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ

ΔΙΟΓΕΝΙΣ ΚΤ

Πολυδῶκτος.

Tollucis.

Iacobo Micyllo interprete.

ΔΙΟΓΕΝΕΣ.

Ω Πόλυδωνος, ἐπέμπε
 μοι τὸ ἐπὶ δὲ τὰ
 χροία ἀνέβησιν (σὸν
 γὰρ δεῖν, οἶμαι, τὸ ἀναβῆναι
 ὡς εἶπεν)

Commendo tibi, Pol-
 lux, quæprimū ad sus-
 peros ascēderis (a tuū
 .n. est, ni fallor, cras reuulsiſce
 re)

ὁ Διόγηνος. ὅπως δὲ ἔδω μά=

λισα ὁποῖός τις δὲ τῷ ὄψιν :

Διογ. γέρον, φελακρός, τε=

βάνιον ἔχωρ πολύθυρον, ἄ=

παντι ἀνέμῳ ἀναπνεύμι=

νον, καὶ τὰς ἐπὶ στυχῶς τῶν

ἐκίων ποικίλον. γλαδ' ἀέ,

καὶ ταπομά τὸς ἀμαξόνας

τότῃς φιλοσόφῃς ἐπὶ σκώπῃα.

Πολ. ἐξέδιον ἰδέῃν ἀπόγ=

τότων. Διογ. βίβη καὶ πῆς

αὐτὸς ἐκείνος ἰντέλωμά τι

τὸς φιλόσοφῃς; Πολ. λέγει. ὁ

βαρὺ ἦδ' ἐστὶ τὸτό. Διογ. τὸ

μὲν ὄλον, πᾶσι θεῶν αὐτοῖς

παρεγγύαληρῶσι, καὶ περὶ τῆ

ὄλων ἐείψῃσι, καὶ κίρατα ἔγ=

σιν ἀμύλοισ, ἢ κροκοδάλλῃς

ποῖοισι, καὶ τοιαῦτα ἄπορα

ἔρωτῶν διδάσκουσι τὸν νοῦν.

Πολ. ἀπ' ἐμὲ ἀμαξῆ καὶ ἀ=

πᾶσι τῶν ἐν φύσει, καὶ τῆ

γοροῦντα τῆς βίβης αὐτῶν.

Διογ. σὺ δὲ οἰμώσῃν αὐτοῖς

παρ' ἐμὲ λέγει. Πολ. καὶ ταῦ=

τα, ὁ Διόγηνος, ἀπαγγελῶ.

Διογ. τοῖς πλοῖοις δ', ὁ φίλ=

τάρον

Diogenes: sed quò melius il-

lum agnoscere queam, cuiusfa-

modi facie est? **DIOG.** Se-

nex est, caluaster, pallio in-

duius lacero, & vento cuius

uis peruis, prætered & di-

uersorum pannorum assu-

mentis variegato. Ridet au-

tem semper, ac plerunque ar-

rogantes istos Philosophos

acerbè perstringit. **POL.** Fa-

cile erit inuenire illum, ex

his vique signis. **DIOG.**

Visne ut ad ipsos quoque

Philosophos illos aliquid ti-

bi mandem? **POL.** Mans-

des licet, non enim graue nes-

que hot mihi fuerit. **DIOG.**

In vniuersum adhortare il-

los, ut desistant à nugis suis,

neque de toto contendant,

neque ^m cornua sibi mutuò

affingant, neque ⁿ crocоди-

los faciant, neque huiusce-

modi sterilia atque ieiuna

interrogare, animum insti-

tuant. **POL.** At indoctū me

& meruditum esse dicent, qui

doctrinam illorum reprehē-

dam. **DIOG.** ° Tu verò plorare illos meo nomine iube.

POL. Et hæc nunciabo illis. **DIOG.** Diuibus autem, ὁ λε-

τῶν Πολυδάκτιον ἀπάγγε-
 λι ταῦτα παρ' ἡμῶν. τί, ὦ μά-
 τρῶσι, ἔχουσιν φυλάττειν τίς τι-
 τιμῶν ἕστι ἐσθλῶν, λογισμέ-
 νοι τὸς τόκους, καὶ τὰ παύσας
 πὶ τὰ λυτοῖς αὐτοῖς ἐν τῷ, ὅς
 καὶ ἕνα ὁβολὸν ἔχοντας, ἡμεῖς
 μὲν ὀλιγοὶ, Πολ. ἀρῆσαι καὶ
 ταῦτα πρὸς ἐμάς. Διογ. ἀν-
 δρῶ καὶ τοῖς καλοῖς γὰρ καὶ ἰσχυ-
 ροῖς λέγει, Μεγίλλω τε καὶ Κο-
 ρινθίῳ, καὶ Δαμοξένῳ τῷ πα-
 λαιστρῆ, ὅτι παρ' ἡμῶν ὄντι ἡ-
 ξανθὴ κόμη, ὄντι τὰ χαροπὰ ἡ-
 μέλινα ὀμμάτια, ἡ κρύθημα
 ἐπὶ τῷ πρὸς ἄπὸς ἐπιδῶν, ἡ νύ-
 ρα ὑπόνα, ἡ ὄμοι καρτεροί,
 ἀλλὰ πᾶσι, μία ἡμῶν κόμης
 φασί, κρανία γυμνά τῷ κέν-
 τρος. Πολ. ὁ χαλεπὸν ὄντι ταῦ-
 τα ἑπὶ πρὸς τὸς καλὸς καὶ
 ἰσχυροὺς. Διογ. καὶ τοῖς ἀσθεν-
 σιν, ὦ Λάκων (σοφοὶ δὲ εἰσι,
 καὶ ἀχρόμφοι τῷ πράγματι, καὶ
 οὐκ ἐπὶ τῷ πᾶσι ἀρεῖαν) λέ-
 γει μὲν λακρῶν, μὴ οὐ-
 μώσαν, δινησάμεν καὶ πᾶσι ἐν-
 ταῦθα ἰσοτιμίαν, καὶ ὅτι ὅς
 (multi autem sunt, quibus & cares perquam molesta est, &
 inopiam lugent, ut neque lachrymentur, neque plorent,
 exposta illis æqualitate hac, quæ hic est: & quod viden-
 tunt

tidissimum caput, hæc no-
 stro nomine annuncies quæ-
 so: Quid, ὄντι, inquires, au-
 rum tantoperè custoditis?
 quid autem exercitatis vos
 ipsos, supputantes usuras, &
 talentum aliud super aliud
 accumulantes: quos non plus
 quàm unum obulum haben-
 tes venire huc paulò post os
 portes? POL. Dicentur &
 hæc ad illos, DIOG. Sed
 & formis istis & robustis
 dicas, Megillo puta Corin-
 thio, & Damoxeno palestris-
 ta, quod apud nos neq; flaua
 coma, nec cærulei nigri ve
 oculi, neq; rubor faciei am-
 plius ullus est: neq; prætered
 nerui inenti & robusti, neq;
 humeri laborum tolerantes:
 sed p omnia unus pulvis, ut
 aiunt, nobis, e calvaria forma
 nudata scilicet. POL. Non
 molestum erit neque hæc ad
 formosos & robustos illos
 dicere. DIOG. Etiam pau-
 peribus, ὁ Lacon dicas licet,
 & cares perquam molesta est, &
 inopiam lugent, ut neque lachrymentur, neque plorent,
 exposta illis æqualitate hac, quæ hic est: & quod viden-
 tunt

φούλαι τὸς ἐκὰ πλοσίους ἔδειρ
 ἀμείνους αὐτῶν. καὶ Λακεδαί-
 μονίοις ἢ τοῖς ὄϊς, ταῦτα, ἀ-
 δοκῆ, παρ' ἐμὲ ἐπισημοῦ,
 λέγων ἰκελεύει αὐτὸς. Πολ.
 μηδὲ μὲν Διδόχου, περὶ Λα-
 κεδαιμονίων, λέγει ὅτι αὐτὸς
 ξυμμάγει. ἀλλ' ἢ πῶς τὸς ἄλλους
 ἐφοδοῖ ἀπαγγεῖλῃ. Διογ. ἰά-
 σασθε τῶς, ἐπεὶ σοὶ δοκῆ σὺ
 εἶ, οἷς πῶς πορ, ἀπεύρηκα
 παρ' ἐμὲ τὸς λόγους.

quibus antea dixi, ad eos sermones hos meos deferas.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

α TYVM eras reuiuiscere.] Pollux Iouis ex Leda filius,
 & Castor frater, qui cum immortalis esset (vixit eodem nu-
 cum Helena prognatus) à Ioue fertur petuisse vt sibi cum fratre
 vita sancto immortalitatem suam partim liceret, quare impe-
 dita, alterius mori traduntur & reuiuiscere: de quibus Virg. 6.
 Aen. b Menippum canem.] Canes enim vocantur Gymice
 sectæ philosophi. c Corinthi.] Corinthus vrbs Achæiæ Græ-
 cærum omnium vrbiū clarissima fuit, quæ ne Romæ quidem
 vrbi concessit. d Craneum] Gymnasium. e Autin Liceo.]
 Idem superioris gymnasio nomen fuit. f Satrapas.] Dicitur
 Persica significans præfectum provincie. g Tyrannos.] Qui
 per insipientiam imperij viribus abutebantur, & siquidam a-
 nimi libertatē dominabantur non iure & legibus aquis. h Pe-
 ra.] Saccus ex aluta, à collo ad lumbos pendente. i Impleta
 lapino.] Lupinum leg. minis genus omnium amarissimum &
 viliissimū, de quo idem Lucian. in lib. de Mercede seruientibus.

k Hecates cœnam.] Mos erat diuinibus, vt singulis men-

sibus Hecate sacrificando in triujs panes atque alia quaedam ponerent, quæ postea à pauperibus auferbantur ac deuorabantur: hanc Hecates canam dicebant. Suidas & Athenæus libro 7. Athenienses autem & theatra & conciones & cæteros conuentus hominum lustrare solebant, a thibiris paruis & vitibus quibusdam hostijs, vt Suidas tradit. eo videtur hic alludere. Huius rei etiam meminuit Aristophanes in Pluto, & eius interpres. Item Theocriti Glossematarius cō τῆν τελοδῶ. [Ouum exlustratione.] Cat. arsto. Catharsium Græcis videtur purificatio quædam dici. Mærem quippe Athenis fuisse produnt, conciones expurgandi atque theatra, & omnino quælibet populi conuentum. Ita verò minutis fiebat procellis, quos nominabant catharsia. Eiusmodi obibant munus qui dicebantur à collustratione Peristiarchi. Oua illustrationibus apte monstrat Iuuenatis illud.

— nisi se centum lustrauerit ouis.

Sed & in arte Onidius oia hæc lustralia indicat illis versibus:

Et veniat quæ lustrat anus, lectum que locumque.
Præferat & tremula, sulphur & oua manu.

Consule Thucydidem & Hero-iptum de dolo. Sed nitram necessarium quam sulphur. Homerus Odys. χ. οἶο Ἰήσοι χελῶν κερκασίαι. Plinius lib. 35. habet & in regionibus locum ut phur ad expiandas sufficit domos, hoc libauit. libr. 8. Columella. m. Neque cornua] Per κέρκαστα captiosos syllogismos ad hunc modum conflatos intelligit Chrysippus: ἐπὶ οὐκ ἀπίδατες, τὸν ἔχον, κέρκαστα δὲ οὐκ ἀπίδατες, κέρκαστα ἀπὲρ ἔχον. Quod non perdidisti habes. Cornua non perdidisti: cornua ergo habes.

n. Cr. codilos faciant.] κερκαστα δὲ S. phisma ex fabula mulieris Aegyptiæ huiusmodi nomen habet, cuius mentionem facit Lucianus in Puarum auctione, sub finem. Quintilianus lib. Ceratimas & Crocodilinas ambiguitates appellat. Fabulam Crocodili tractauimus in nostris narrationibus libro 1.

o Tu verò plorare illos.] Ita autem Græcos loqui solent, vt plorare inberent eos, quos à se contumeliosè demerent, notum est. Hac etiam voce vsus est in Tragosodagra, & in sequenti Dialogo contra Menippum bis, pluribusque alijs locis. Horatius in 3. Satyra:

Inueniet

Inueniet nil sibi legatum præter plorare.

Idem in extrema Satyra lib. I. Demetri.

—tuque Tigelli

Discipulorum inter iubeo plorare cathedras.

Cic. in Epist. quadam ad Q. Fratr. ἀπὸ οἰμωζέται, nos modò valeamus. p. Omnia vnus puluis.] Alludit ad defunctorum cineres, inter quos nihil apparet discriminis.

IOANNIS SAMBUCI

ANNOTATIONES.

πρὸς τὸν Πόλλυον.

Mittitur ad viuos Pollux, mandata Menippo

Vt referat pulchris, diuitibusque simul.

Ad miseros etiam, ne demirentur auaros.

Fabula post vitam cuncta penite monet.

O' pollux.] ἢ ἐν τολῇ. Inuenies autem.] ἀ loco. Dices illi Menippe.] *Expositio mandati.* Illic enim.] *Ratio per comparationem.* Hic autem non desines.] *ἀντιπόθεσις.* Et maxime.] *ἐπιθέσις.* Hæc illi quæso.] *Conclusio.* Senex est.] *Προσπονογραφία ab aetate, habiit & αἴτι.* Visne ut ad ipsos.] *ἐρώτησις.* Mandes licet.] *ἐν τολῇ πρὸς τὴν φιλοσόφου.* Neque de toto.] *Idias Platonicæ.* Neque cornua.] *κροκοτίνη.* Neque Crocodilos.] *κροκοδείλιος.* At indoctum me.] *ἰσοφορέ.* Et hæc nunciabo.] *ἀπὸ κρείσσεως ἐπιθέσις.* Diuitibus autem.] *ἀπὸ πλούτου ad diuites.* Sed & formosus.] *Ad firmos & robustos.* Quod apud nos.] *Quis status apud inferos.* Etiam pauperibus.] *Ad pauperes.* Lacædemonijs autem.] *Σαρκασμός ad Lacædemonios.* Neque Lacædemonijs.] *ἀπὸ γένεσις.* Sed quæ ad cæteros.] *ἰσθῆσις.*

Missos igitur.]

Epilogus.

ΠΛΟΥΤΩΝ, Η ΚΑ. ΠΛΥΤΟ, ΣΕΥ ΚΟΝ-
τὴ Μενίππυ.

tra Menippum.

Iacobo Micyllo interprete.

C R O E S V S.

ΟΥ φέρω, ὦ Πλέ-
των, Μηνίππου τε-
νονί τ' κνώα παροί-
κῶν, ὡς ἢ ἑάνορ ποικα-
τάσιον, ἢ ἡμῶς μετακίβωφ
ἐς ἕτερον τόπον. Πλέ. τί δ'
ὑμᾶς δεινὸν ἐράβεται, ὁμῶς
ἐκρῶ; Κροῖ. ἰπιδάρ
ἡμῶς οἰμάξωφ, καὶ ἐξορῶφ,
ἐκείνον μεμνημένοι τ' ἄνω.
Μίδας μὲν ἔτοσι τοῦ χυσίω,
Σαρδανάπαλ' ἢ τίς πολ-
λῆς πρυφῆς, ἐν δ' ἵ τῶν θυσιων-
ρῶν, ἐπιγλα, καὶ ἐξοειδίσα,
ἀνδράποδα καὶ καθάρματα
ἡμῶς ἀφκαλῶν. ἰνίσι, ἢ καὶ
ἔδωρ, ἰπιτράβη ἡμῶν τὰς
οἰμωγὰς, καὶ ὄλωε, λυπηρὸς
δεῖ. Πλέ. τί ταῦτα φασίη, ὦ
Μηνίππυ; Μεν. ἀγυθῶ, ὦ Πλέ-
των. μισῶ ἢ ἀπὸ τῶν ἀβηνῶν
καὶ ὀλιθεῖς ὄντας, οἷς ἔνα ἀ-
πέχουσι

NON poterimus fer-
re, Pluto, ^a Menip-
pum hūc canem co-
habitantem nobiscum: qua-
propter aut illum hinc amo-
tum aliò colloca, aut nos
hinc aliò commigrabimus.
PLVT. Quid autem vobis
mali ad eò facit, quando eo-
dem modo mortuus est ac
vos? C R O E S. Postquam
nos ploramus & ingemisci-
mus, illorum reminiscetes
quæ apud superos habui-
mus, vixit ^b Mīdas hic au-
ri, ^c Sardanapalus autem
multa voluptatis, ^d ego ve-
rò thesaurorum irridet, &
cum conuicijs exprobrat ea
nobis, mancipia & picula
nos vocitando. Interdum
autem etiam cantando con-
turbat ploratus nostros: &
in summa valdè nobis mole-
stas est. PLVT. Quid hæc audio de te, Menippe? MENIP.
Vera Pluto. Odi enim ipsos, ignaui ac perditii ad eò cū sint,
quibus

πείρησι βιώναι κακῶς, ἀπὸ
καὶ ἀθανάτου ἔτι μέμνηται,
καὶ περὶ χούφαι τῶν ἄνω.
Χάρω τοι γάρ ἔμ' ἀνὴρ αὐ-
τός. Πλὴν ἀπ' ἔχρη' ἠυπνῶν
ταὶ ἔρ' ἔ' μικρῶν σερβύφοι.
Μέν. καὶ σὺ μοραίνεις, ὦ Πλὴν
τῶν, ὁμόψυχ' ὦρ τοῖς τέ-
των σφραγμοῖς; Πλὴν. ἔδα-
μῶς. ἀπ' ἔν' ἔν' ἐθελύσαιμι
πιστάζην ὑμᾶς. Μέν. ἢ μὴ,
ὦ ἰάκισοι Λυδῶν ἢ Φρυγῶν
καὶ Ἀσυνείων, ἔτω γινώσκεις
ὡς ἔδ' παυθ' ἔμ' ἔμ' ἔνθα ἔρ'
ἄρ' ἰν' ἔς, ἀκολυθίσω ἀνδρῶν ἢ
κατὰ δῶν καὶ κατὰ γῆδῶν.
Κροῖος. ταῦτα ἔχ' ὑβείς; Μέν.
ἔν, ἀπ' ἑκάνα ὑβείς λέω, ἃ ὑ-
μᾶς ἐποίησεν προσκωνῆσθαι ἄ-
ξιόν' ἔσθ', καὶ ἐλαθέροισ ἀνδρά-
σιρ' ἐντυφῶν ἔσθ', καὶ ἔ' θανά-
του τοπαράπαρ ἔ' μνημο-
νάοντων. τοιγαροῦν οἰμώ-
ζειτε, πάντων ἑκάνων ἀφ' ἔ-
ριμφοι. Κροῖος. πολῶν γὰρ
ὦ θεοί, καὶ μεγάλων κτήμα-
των. Mid. ὅσος ἢ ἐξ ὠχρῶσ'.

Σαρ.

que tū mortis quæ equā memores eratis. Proinde plorare nūc
omnibus illis despoliati. CREOS. Multis certè, ὁ Δῖς, ὅ
ἐμάγνις possessionibus. MID. Quanto equidem ipse auro?

quibus non satis fuit vixisse
malè, sed etiam mortui insu-
per cogitatione atq; animo
illis qui apud superos sunt,
inharèt. Deleclior itaq; ægrè
ipsis faciendo. PLVT. Sed
non decet: dolent enim non
exiguīs reb' priuati. MEN.
Etiam tu deliras, Pluto, qui
gemitus istorum tuo quoque
calculo approbas? PLVT.
Haudquaquam: verùm no-
lim vos discordes ac seditio-
sos esse muuò. MEN. At ve-
rò, ὁ pefsimi Lydorum,
ἢ Phrygum, ἔ' Assyriorū,
ita de me cognoscite, ut qui
neq; vnquam desiturus sim.
Nam quocunq; abieritis
hinc, eodem sequar, ægrè fac-
ciendo, cantando, atque irri-
dendo vos. CROES. An
nòn hæc contumelia est?
MEN. Non: sed illa conti-
melia erāt, quæ vos facere so-
lebatis, qñ ὅ' adorari vos vo-
lebatis, ὅ' hominibus liberis
pro libidine abutebamini: ne

Σαρδάνος δὲ ἰὺν πρυφῆς Μένιπ-
 πῶν ὄνομα ποιεῖται. ὃ δὲ πρῶτον μὲν
 ἰμῆρς ἰὺν ἦν, τὸ γὰρ οὖν σαυρὶν
 ποτιᾶντος ἀνέρωρον, ἐπὶ Ἰουαί-
 ῖν μιν πρῶτον ἦν ἀντὶ τῶν ἰουαί-
 τῶν οὖν μὲν ποτιᾶντος ἀνέρωρον.

deceat enim huiusmodi ploratus, si crebrò illis accinatur.

SARD. Quanta verò ego
 voluptate? MEN. Recte sa-
 nè, ita facite: ^b lugete vos
 quidem, ego verò irruū illud,
 Nosce teipsum, identidem
 conneclendo, vobis occinā.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a MENIPPVM canem.] Menippus Phœnix, Philoso-
 phus cynicus & ideo canis dictus. b Midas hic auri.] Phry-
 gia Rex pecuniosissimus, cui Plinius primum tribuit locū inter
 insigniter diuites. c Sardapanalus.] Apud Athenarum lib.
 12. agitur de luxu Sardapanali, qui Rex fuit Nini Persica res-
 gionis, delicijs vsque adeò effeminatus, ut inter puellas ipse puel-
 lari cultu desuare sit solitus. d Ego verò thesaurorum.]
 Cræsus Rex Lydorum opulentissimus, de quo Ouid. 4. de Ponto.
 e. O' pessimi Lydorum.] Cræsus Rex Lydorum. g Phry-
 gum.] Midas Phrygum Rex. & Assyriorum.] Sardana-
 palus vltimus Assyriorum Rex. & trigessimus à Nino, cuius epi-
 taphium refert Cic. 5. Tuscul. quæst.

Hæc habeo, quæ edi, quæque exaturata libido

Hausit: at illa iacent: multa & præclara relicta.

^b Lugete vos.] Paulò antiè, Plorate nunc.

IOANNIS SAMBUCI

ANNOTATIONES.

Ὀδοπέδου δὲ διάλογος.

Diuitias Cræsi ridebat sæpe Menippus,

Ornatus varios deliciasque leues.

Non fert spectorem Cræsus, iam mortuus olim:

Auri tantus amor præteritivè boni.

Non poterimus ferre.] *Propositiō minor.* Quapropter

aut.] Ὀδοπέδου δὲ διάλογος, & conclusio. Quid aut nobis.]

ἐπ' αἰσῶν probationis. Postquam nos ploramus.] *Ante-*

cedentis approbatio per enumerationem. Quid hæc audio.]

δὲν εἶπο φη,

ἡ πεσοφὴ κατηρησική. Vera Pluto.] *Conficitur factum, per
αὐτὴν κατηρησικήν. Dolent enim.] Ab indecoro. Haud.]
Ratio. At verò pessimi.] ἀπλή. Ἀνόηα ἡ αὐτή.] *Que-
rela. Non, sed illa.] Recriminatio. Proinde deplora-
re.] σαρκασμός. Quanto equidem.] Amplificatio.
Rectè sanè.] Conclusio ἑρωτική.**

Π Λ Ο Υ Τ Ω Ν Ο Σ Π Λ Υ Τ Ο Ν Ι Σ Ε Τ
ἢ ἑρμῆ. Mercurij.

Iacobo Micyllo interprete.

PLVTO.

Τὸν γέροντα οἶδα, τὸν
πάνυ γενηράκωτά λέ-
γω, ἢ πλεῖστον ἀνθρώ-
πων, ὃ πᾶσι δὲν μὲν ἐκ αἰσῶν, οἱ
τὸν λιπρὸν ἢ θηρῶν τὸν, πρὸς
τακισμύνοις; Ερ. ναὶ, τὸν
Σικωνίου φῆς. τί δὲν; Πλῶ.
ἐκείνου μὲν, ὃ Ἑρμῆ, ἢ τὸν ἰα-
σορ ἰσὶ τοῖς ἰννεύκοντα ἑ-
τσίον, ἃ βεβίωκον, ἐπιμετρή-
σας ἀπὸ τοσαῦτα, ἔχει οἶόν
τι μῶ, καὶ ἔτι πλεῖον, τὸς δὲν
κόλακας αὐτῷ, Χαρίνον τὸν
ἕνον, ἢ Δάμωνα, καὶ τὸς ἄλ-
λους κατάσπασον ἐφῆξῃς ἄ-
παντας. Ερ. ἄτοπον ἄν
δὲξαι τὸ τοιοῦτον. Πλῶ. οὐδ-
αινον, ἀπὸ δικαιοτάτου.

τί
sardū hoc videri queat. PLV. Haudquaquā imò iustissimū.

9 5 Quam